

जाङ्गलो देशो बहुधान्यादिसंपुतः ॥ KULL. zu M. 7, 69. Suçr. 1, 130, 10. 15. VARĀH. BRH. S. 53, 86. 89. जाङ्गलं मस्यसंपन्नमार्यप्रायमनाविलम् । रम्यमानतसामतं स्वाजीव्यं देशमावसेत् ॥ M. 7, 69. JĪGĀ. 1, 320. अजाङ्गल n. nicht trockenes Flachland, eine feuchte Gegend Suçr. 2, 135, 11. — 2) adj. in einer solchen Gegend sich vorfindend, lebend: उर्क Suçr. 1, 174, 1. Thiere, Wild 184, 12. 200, 6. 204, 4. — 3) vom Wilde, das in einer solchen Gegend lebt, kommend: मंस Wildpret Suçr. 1, 72, 2. 367, 10. n. Wildpret: शाकनजाङ्गलं च 2, 342, 21. सजाङ्गल 6. 436, 2 (?). जाङ्गलरस und जाङ्गलो रसः Brūhe von Wildpret 41, 2. 56, 19. 91, 4. 228, 7. 462, 5. जाङ्गल n. Fleisch H. 622, v. 1. — 4) m. Haselhuhn H. an. 3, 651. MED. I. 94. — 5) m. pl. N. pr. eines Volkes: कुरवस्ते सजाङ्गलाः MBh. 5, 2127. कुरुपाञ्चालाः शात्वा मद्रैपजाङ्गलाः 6, 346. कता गोपालकताश्च जाङ्गलाः कुरुवर्षाकाः 364. VP. 188. 192. कुरु = श्रीकाण्ठजाङ्गल H. an. 2, 405. Vgl. कुरुजाङ्गल. — 6) m. N. pr. eines Mannes ÇATR. 10, 138. fgg. — 7) f. ई N. einer Pflanze, *Mucuna pruritus* Hook., H. an. MED. — Vgl. जाङ्गल, जाङ्गुल.

जाङ्गलपथिक adj. = जाङ्गलपथेनाहृतम् od. गच्छति P. 5, 1, 77, Vārtt. 1.

जाङ्गलि m. Schlangenfänger (wird AK. 1, 2, 1, 12 vom Giftarzt getrennt) ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. जाङ्गलि.

जाङ्गलिक m. = जाङ्गलिक Lois. zu AK. 1, 2, 1, 12. — Vgl. ऋषिजाङ्गलिकी, wo जाङ्गलिकी (wenn nicht etwa जाङ्गुलिकी zu lesen ist) auf जाङ्गल zurückgeht.

जाङ्गुल 1) n. a) = जाङ्गुल Gift ÇABDAR. im ÇKDR. — b) die Frucht der Gālini (einer Gurkenart) H. an. 3, 652. ÇABDAR. जाङ्गुल, aber offenbar nur ein Druckfehler MED. I. 94. — 2) f. ई a) die Kenntniss von den Giften H. an. ÇABDAR. MED. (जाङ्गुली). — b) Bein. der Durgā H. ç. 49.

जाङ्गुलि (von जाङ्गुल) m. Giftarzt, Giftbeschwörer ÇABDAR. im ÇKDR. परीक्षितं समश्रीयाञ्जाङ्गुलीभिर्भिषग्वृत (sic) इति Cit. im AK. von Pūna.

जाङ्गुलिक m. dass. AK. 1, 2, 1, 12. H. 474.

जाङ्गुनी bei Wilson fehlerhaft für जायनी.

जाङ्गाप्रकृतिकं (von जाङ्गा + प्रकृत) adj. f. ई durch einen Schlag mit dem Beine entstanden gaṇa अन्नयूतादि zu P. 4, 4, 19.

जाङ्गाप्रकृतिकं (von जाङ्गा + प्रकृत) adj. dass. ebend. — Vgl. जानुप्रकृतिक.

जाङ्गालायन (von जाङ्गल) m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 58 (जाङ्गलायन).

जाङ्गि patron. von जाङ्ग oder metron. von जाङ्गा gaṇa बाह्वादि zu P. 4, 1, 96.

जाङ्गिक (von जाङ्गा) 1) adj. subst. schnell auf den Füßen, Läufer AK. 2, 8, 2, 41. H. 494. — 2) m. a) Kameel RĪGĀN. im ÇKDR. — b) eine Art Antilope, = श्रीकारिवृत् (!) ÇKDR. nach RĪGĀN., aber unter श्रीकारिन् (श्रीकारि f. kennt ÇKDR. nicht) eine Art Antilope werden aus RĪGĀN. als Synonyme जाङ्गल und जाङ्गिकाह्वय aufgeführt. — Vgl. u. कपिजाङ्गिका.

जाङ्गनाम m. N. pr. eines Mannes ÇATR. 14, 276. 278.

जाङ्गलं von जाङ्गलिन् (sic) P. 6, 4, 144, Vārtt. 1. m. pl. N. einer AV-Schule Ind. St. 3, 278.

जाङ्गलि m. N. pr. eines Lehrers PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 58.

III. Theil.

MBh. 12, 9277. fgg. HARIV. 7999. BHĀG. P. 4, 31, 2. VP. 283. Verz. d. Oxf. H. 22, a. ult. b, 9. 55, b, 35.

जाङ्गलिन् wohl = जाङ्गलि P. 6, 4, 144, Vārtt. 1.

जाङ्गिन् m. Kämpfer Çiç. 19, 3. — Vgl. जङ्ग, जङ्ग.

जाटलि m. f. AK. 3, 6, 3, 38. Nach den Erklärern N. einer Pflanze; Einige lesen st. dessen पाटलि. AK. von Pūna liest: काटलि und sagt: किंशुकवृत्तसदृशः । मोखा इति प्रसिद्धः ।

जाटालिका (von जाटल oder जाटलक) f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge von Skanda MBh. 9, 2641.

जाटामुरि m. patron. von जाटामुर MBh. 7, 7856.

जाटिकायन (von जाटिक) m. N. pr. des Liedverfassers von AV. 6, 116. ANUKR. KAUC. 9.

जाटलिकं metron. von जाटलिका gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. °का f. N. pr. eines Frauenzimmers LALIT. 255.

जाय Nir. 1, 14 nach DURGA = जायवत्.

जाठर (von जाठर) 1) adj. f. ई am oder im Bauche befindlich, den Bauch betreffend: लचं चिच्छेद् जाठरीम् MĀK. P. 2, 37. तथास्य स्याज्जाठरी द्वारगुप्तिः (so ist zu lesen) MBh. 12, 9661. अग्निं das im Leibe befindliche Feuer, die verdauende Feuerkraft im Leibe; Hunger: वैद्युतो जाठरश्चाग्निः 3, 149. जाठरो भगवानग्निरीश्वरो ऽन्नस्य पाचकः Suçr. 1, 128, 18. धनक्षये दीव्यति जाठराग्निः PANĀT. II, 193. अन्नक्षये वर्धति जाठराग्निः IV, 66. जाठरेणाभितप्ता यथाग्निना BHĀG. P. 4, 17, 10. Vgl. जाठराग्नि. — 2) m. a) Leibesfrucht, Kind: भविष्यत्स्तवाभद्रावभद्रे जाठराधमौ BHĀG. P. 3, 14, 38. — b) N. pr. eines Wesens im Gefolge von Skanda MBh. 9, 2564.

जाठर्य (wie eben) n. eine krankhafte Affection des Unterleibes Suçr. 2, 81, 16.

जाडायन patron. von जाड gaṇa अश्वादि zu P. 4, 1, 110.

जाडारं von जाड PAT. zu P. 4, 1, 130.

जाड्य (von जाड) n. gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123. 1) Empfindung von Kälte, Schauer: दुःखादुःखं जलाभिषेकवन्न जाड्यविमोकः KAR. 1, 85. — 2) Starrheit, Regungslosigkeit, Apathie, Unempfindlichkeit H. 305. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 42. Suçr. 1, 34, 16. 202, 16. 268, 16. आलस्यं अमगर्भाश्वैर्जाड्यं जन्मासितादिकृत् ŚiB. D. 68, 18. गोसक्चारिणो गुणा जाड्यमान्यादयो लक्ष्यन्ते 14, 15. Unempfindlichkeit der Zunge, Geschmacklosigkeit im Munde: अरुचिजाड्यवत् Suçr. 2, 218, 18. 136, 17. — 3) Stumpfheit, Dummheit, Geistesschwäche H. 312. न (अलं) बुद्धिर्धनलाभाय न जाड्यमसमृद्धये MBh. 12, 6487. इदं जाड्यमिदं मौढ्यमिदमत्यद्भुतं वचः HARIV. 15815. BHARTṚ. 2, 42. जाड्यं धियो कर्ति (सत्संगतिः) 20. PANĀT. I, 45. 86, 25. KATHĀS. 6, 62.

जाड्यारि (जाड्य + अरि) m. Citronenbaum RĪGĀN. im ÇKDR.

जातं (partic. praet. von जन् 1) adj. Accent eines auf जात ausgehenden comp. P. 6, 2, 171. a) geboren, neugeboren; gewachsen; entstanden H. an. 2, 168. MED. I. 18. 19. कुमारं जातं घृतं वैवापे प्रतिलेक्ष्यति स्तनं वानुधापयति ÇAT. Ba. 14, 4, 3, 4. षण्मास्या वा अन्नमा गर्भा जाता जीवन्ति 9, 3, 1, 63. जातो जायते मुदिनले अङ्गम् RV. 3, 8, 5. AV. 3, 6, 18. 19. किं त्विज्जातं न चोपति, अण्डं जातं न चोपति MBh. 3, 10648. fg. लं तु जाता (eben geboren) मया दृष्टा दृष्टार्षेषु पितुर्गृहे N. 17, 14. PANĀT. III, 144. वरं जातः प्रेतः ad HIT. Pr. 12. 13. जनकस्य कुले जाता R. 1, 1, 26. DAÇ. 2, 44. स चने

5*